

[Hartel.]

altsaa en Glæde, at der er blevet en „Koordination“ med Hensyn til det, jeg sagde, og det, Regeringen har forelagt. I „Times“ blev der allerede den 28.—29. Januar i udførlige Artikler slaaet til Lyd for Betydningen af, at den engelske Forsyning med Levnedsmidler under en eventuel kommende Krig blev ordnet og tilrettelagt i god Tid; det er ganske de samme Synspunkter, som jeg gjorde mig til Talsmand for ved den Lejlighed, jeg første Gang fremdrog det i dette høje Ting. Det er ikke helt de samme Ting, vi skal bruge — og som vi ikke kan skaffe os herhjemme —, som England, men selve Spørgsmaalet er det samme, og jeg finder, at Lovforslagets § 3, hvor disse Nødvendighedsartikler er opregnet, er tilfredsstillende formularet.

Om det Beløb, der skal anvendes til Nyanskaffelser og Modernisering inden for Hæren, er tilstrækkeligt, skal jeg ikke kunne afgøre, men jeg kan sige, at de Beløb, som er afsat til Luftmaalsskyts, desværre er utilstrækkelige. Naar vi gør et alvorligt Forsøg paa gennem Mørkelægning og paa anden Maade at organisere Forsvaret af København mod Luftangreb, maa et tilstrækkeligt Luftmaalsskyts ikke mangle, ellers vil en Række af de andre Foranstaltninger være forgæves. Jeg er klar paa, at vi maaske nok raader over tilstrækkeligt — eller i hvert Fald da over en Del Materiel af 75 mm Kalibren og ogsaa over Rekylskyts, altsaa 8 mm Kalibren, men det Skyts, som ligger derimellem, det paa 37—40 mm, det, hvormed vort Forsvar skal føres over for Flyvemaskiner i en Afstand af 800—1500 m, har vi efter vor Opfattelse ikke tilstrækkeligt af, og jeg vil henstille, at man tager dette Punkt op sideløbende med det andet, saaledes at vi faar en sagligt set tilfredsstillende Ordning paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Rager gjorde sig til Talsmand for den Anskuelse, at Regeringen eller Finansudvalget skulde stilles frit over for, om dette Laan skulde optages i Indlandet eller i Udlandet. Jeg vil meget indtrængende min Sædvane tro henstille til den højtærede Finansminister, at han bliver ved det Forslag, som er stillet her, nemlig at Laanet skal være indenlandsk. Jeg mener ikke, at vi til Opgaver som dem, der er Tale om, bør sætte os i et Afhængighedsforhold til den udenlandske Kapital; vi maa selv kunne magte og løse denne Opgave. I det hele taget finder jeg, at det paa et Tidspunkt som det nuværende, med de mange internationale Forviklinger og Vanskeligheder, som daglig opstaar, er for-

kasteligt at skabe en voksende Afhængighed for vort Land af udenlandske Kapitalister. I øvrigt anser jeg Tidspunktet for Optagelse af et saadant kortfristet Laan for at være gunstigt. Ja, jeg skulde mene, at med et fornuftigt Forsøg paa en Placering skulde et 4½ pCt.s Statslaan i Dag kunne udbringes i Parikurs eller omtrent Parikurs under Hensyn til den korte Amortisationstid. Hvis Regeringen vilde handle klogt, vilde den nu skride til en Nedsættelse af Nationalbankens Diskonto, idet en saadan Nedsættelse af den officielle Rentesaft i Løbet af meget kort Tid vilde medføre stigende Obligationskurser selv paa de lavt forrentede Laan, og man kunde da tænke sig den Mulighed, at endog et 4 pCt.s Laan efter en Sænkning af Nationalbankens Diskonto kunde bringes op til Pari. Jeg mener, at vi har Krav paa at faa Pengene til disse vigtige Formaal paa de billigst mulige Vilkaar, og jeg mener ogsaa, som jeg har fremhævet i anden Sammenhæng, at det er af den allerstørste Betydning for hele vort Erhvervsliv, at Rentesaftserne er lave, og ogsaa, at Staten gaar i Spidsen ved at vise, at den kan laane paa lempelige Vilkaar.

Jeg skal da til Slut tilsige dette Lovforslags Støtte fra min Gruppe, idet det jo er et Forsøg paa at vise vort Lands Selvrespekt, og det er min Opfattelse, at ingen agtes længere — det gælder baade Stand, Enkeltmand og Land —, end deres egen Selvrespekt rækker.

Oluf Pedersen: Der har her været talt om nordisk Samarbejde, og vi kan antagelig alle være enige om, at det er baade godt og naturligt, og vi vilde selvfølgelig være med til et fredeligt nordisk Samarbejde, i fælles Bestræbelser for at undgaa Krig. Men for mig at se er det urimeligt at bruge denne Tale om nordisk Samarbejde som et Middel til at øge Militærvæsenet, lige saa urimeligt som det er at tale om et forøget Militærvæsen som en Løftelse af Folket. Det staar for mig saadan, at den Tale, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller holdt om Militærvæsenet, ud fra Betragtninger over det nordiske Samarbejde, var et groft Misbrug af Norden, ganske paa samme Maade som man fra konservativ Side op gennem Aarene har misbrugt „dansk“ som noget, der skulde være Patent paa, noget særligt for dette Parti og noget, som særlig har at gøre med et øget Militærvæsen.

De Konservative bruger ethvert Middel til at faa Militæret øget. Dengang Folkenes Forbund havde større Betydning end nu,